PR. BR. 1505/24
(03-4)

Bosna i Hercegovina | Босна и Херцеговина

Sud Bosne i Hercegovine
Суд Босне и Херцеговине

20. 04. 26

US-03 13-1 202 24

Broj: S1 3 U 048745 24 U
Sarajevo,09.04.2026. godine

Sud Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove, sastavljenom od sudija Maide Bikić, kao predsjednika vijeća, Jadranke Brenjo i Efraima Ćosić, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Azre Mušanović, kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja Zdravstvena specijalistička ustanova poliklinika „VITALIS" Mostar, ulica Vukovarska bb, kojeg zastupaju odvjetnici iz Odvjetničkog društva Paponja & Partneri d.o.o. Mostar, ulica Kralja Tomislava 109, protiv rješenja broj: JN2-03-07-1-1505-7/24 od 18.07.2024. godine, tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, Filijala Mostar, u upravnoj stvari javnih nabavki, na nejavnoj sjednici održanoj dana,09.04.2026. godine, donio je sljedeću:

P R E S U D U

Tužba se odbija

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rješenjem tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, Filijala Mostar, broj i datum naveden u uvodu, odbijena je kao neosnovana žalba tužitelja izjavljena protiv tenderske dokumentacije ugovornog organa JP Elektroprivreda BiH d.d. Sarajevo, Podružnica Elektrodistribucija Sarajevo, u postupku javne nabavke usluge periodičnih ljekarskih pregleda – RMPUR i odbijen je zahtjev za naknadu troškova sastava žalbe u iznosu od 280,80 KM, kao i zahtjev za povrat naknade za pokretanje žalbenog postupka.

Tužitelj je blagovremeno podnio tužbu za pokretanje upravnog spora, zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, pogrešne primjene materijalnog prava i povrede pravila postupka. U obrazloženju tužbe navodi da se u žalbi pozivao na povredu člana 3. Zakona o javnim nabavkama, navodeći kako ugovorni organ propisivanjem za njega spornih odredbi tenderske dokumentacije vrši teritorijalnu diskriminaciju onih ponuđača koji usluge ne pružaju na području koje ugovorni organ propisuje kao mjesto izvršenja ugovora/pružanja usluga. Ukazuje da je formulisanjem zahtjeva u TD na način da se od ponuđača traži da usluge koje su predmet nabavke pružaju na području grada Sarajeva, odnosno da raspolažu s poslovnim prostorom na području ovog grada, ugovorni organ je izvršio diskriminaciju onih provrednih subjekata koji djelatnost ne obavljaju niti mogu obavljati. Navodi da je ukazao tuženom kako korištenje kapaciteta drugih zdravstvenih ustanova, na šta ugovorni organ upućuje, nije prihvatljivo niti je izvodljivo u praksi. Ističe da nije moguće ni

udruživanje sa drugim ponuđačem prvenstveno zbog osiguranja kontrole kvaliteta. Također ističe da zakup lokacije s potrebnom opremom u vlasništvu druge ustanove nije prihvatljivo niti izvodljivo iz razloga jer tužitelj ne može odgovarati za tehničke kapacitete ni uslove prostora na tim lokacijama, niti može dostaviti ponudu kojom dokazuje kako ima određene licence u pogledu tehničke osposobljenosti za jednu lokaciju, a zatim usluge pružati na sasvim drugoj lokaciji koja ne ispunjava nužno te kriterije niti s opremom koja nije nužno certificirana, pa sa njom osoblje podnositelja ne rukuje redovno. Nadalje navodi da stav tuženog da nije ograničio tužitelja i druge eventualne ponuđače da moraju imati ustanovu na području grada Sarajeva, već da mogu imati kapacitete drugih subjekata, koji nisu u njihovom vlasništvu, kao i da se mogu osloniti na resurse drugih članova grupe ponuđača, vodi isključivo prema prisili ponuđača da se udruže u grupe ponuđača. Ističe da se primjenom stavova tuženog iznijetih u pobijanom aktu, ponuđači izlažu teritorijalnoj diskriminaciji i po osnovu entitetske i kantonalne pripadnosti, koja je strogo zabranjena Zakonom o javnim nabavkama i Ustavom BiH. Navodi da se u konkretnom slučaju radi o vrsti i tipu usluga koje se ne moraju pružati u sjedištu ugovornog organa, niti na teritoriji koju ugovorni organ proizvoljno odredi, pozivajući se na vlastite potrebe. Konačno je predložio da se tužba uvaži, osporeno rješenje poništi i predmet vrati tuženom na ponovni postupak.

U odgovoru na tužbu, tuženi Ured za razmatranje žalbi BiH, Filijala Mostar i ugovorni organ JP Elektroprivreda BiH d.d. Sarajevo, Podružnica Elektrodistribucija Sarajevo su predložili da se tužba odbije kao neosnovana.

Sud je ispitao pravilnost i zakonitost osporenog rješenja u granicama člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH" broj: 19/02 do 74/10), pa je odlučio kao u dispozitivu presude iz slijedećih razloga:

Iz podataka u spisu i obrazloženja osporenog rješenja, proizlazi da je ugovorni organ JP Elektroprivreda BiH d.d. Sarajevo, Podružnica Elektrodistribucija Sarajevo pokrenuo postupak javne nabavke usluge periodičnih ljekarskih pregleda – RMPUR, za koji je obavještenej o nabavci broj: 1437-7-2-41-3-76/24 od 03.05.2024. godine objavljeno na portalu javnih nabavki. Tužitelj je nakon preuzimanja tenderske dokumentacije izjavio žalbu koju je tuženi osporenim rješenjem odbio kao neosnovanu. Tuženi je ovako odlučio, kako to proizilazi iz obrazloženja osporenog rješenja, jer je zaključio da je ugovorni organ sačinio tendersku dokumentaciju u skladu sa Zakonom o javnim nabavkama.

Cijeneći pravilnost i zakonitost osporenog rješenja, ovaj Sud je našao da se osporeno rješenje temelji na pravilno utvrđenom činjeničnom stanju i pravilnoj primjeni zakona.

Zakonom o javnim nabavkama („Službeni glasnik BiH", broj 39/14, 59/22 i 50/24) uređuje se sistem javnih nabavki u Bosni i Hercegovini, utvrđuju pravila za postupke javnih nabavki, i to na način da se definiraju prava, dužnosti, odgovornosti i pravna zaštita učesnika u postupku javne nabavke, te nadležnosti Agencije za javne nabavke Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Agencija) i Ureda za razmatranje žalbi Bosne i Hercegovine (član 1. stav 1. citiranog Zakona). Ovo znači da svaki učesnik (dobavljač) u postupku javne nabavke mora imati isti položaj i mogućnosti da pod jednakim uslovima ne samo učestvuje u postupku javne nabavke nego i da bude

izabran kao najpovoljniji ponuđač. Pod pojmom javna nabavka, u smislu ovog zakona podrazumijeva se nabavka roba, usluga ili radova koje provodi ugovorni organ ili sektorski ugovorni organ iz člana 4. i 5. Zakona o javnim nabavkama, u skladu sa odredbama Zakona o javnim nabavkama i podzakonskim aktima (član 1. stav 2. Zakona o javnim nabavkama). Odredbom člana 53. citiranog zakona propisano je da je ugovorni organ dužan pripremiti tendersku dokumentaciju u skladu sa odredbama ovog zakona i podzakonskim aktima i da u tenderskoj dokumentaciji daje potpune informacije o uvjetima ugovora i postupku dodjele ugovora, a koji su kandidatima/ponuđačima dovoljni za pripremu zahtjeva za sudjelovanje, odnosno ponuda na stvarno konkurentskoj osnovi.

Kako to proizilazi iz spisa predmeta, ugovorni organ je propisao uslove koje ponuđači trebaju ispuniti što je u skladu sa svrhom i predmetom Zakona o javnim nabavkama, a to je da se izvršenje nabavke i dodjeljivanje ugovora o javnoj nabavci, koje vrši ugovorni organ obavlja u skladu sa utvrđenim postupcima i principima utvrđenim ovim Zakonom, i da pri tome ugovorni organ poduzme sve mjere kako bi se omogućila pravična i aktivna konkurencija među potencijalnim dobavljačima. Nadalje, ugovorni organ je u tenderskoj dokumentaciji jasno propisao šta ponude treba da sadrži i tendersku dokumentaciju propisao u skladu sa modelom standardne tenderske dokumentacije. Kako je ugovorni organ u konkretnoj tenderskoj dokumenataciji naveo šta ponuda treba da sadrži, to je tuženi organ pravilno odlučio kada je žalbu odbio kao neosnovanu.

Tužitelj neosnovano ukazuje da su zahtjevi iz tenderske dokumentacije diskriminatorni. U konkretnom slučaju, kako je to tuženi pravilno odlučio, evidentno je da je ugovorni organ tendersku dokumentaciju sačinio u skladu sa Zakonom o javnim nabavkama, te da suprotno navodima iz tužbe, nema povrede citiranog zakona. Naime, u skladu sa članom 53. Zakona o javnim nabavkama, pravo je ugovornog organa da, saglasno svojim potrebama, utvrdi kriterije i standarde nabavke, te da informacije o postavljenim kriterijimna i standardima učini dostupnim javnosti, odnosno ponuđačima putem obavještenja o javnoj nabavci, a da u postupku odlučivanja o dodjeli ugovora uzme u razmatranje samo najpovoljnije ponude koje ispunjavaju kriterije sadržane u tenderskoj dokumentaciji. Prema pravnim normama EU, koje su ne samo ugrađene u Zakon o javnim nabavkama nego su i obavezne u primjeni postupka javnih nabavki u BiH, ugovorni organ treba da jasno definira svoja očekivanja u pogledu usluga, roba ili radova, njihov obim, veličinu, kvalitet, uvjete izvršenja i dr., a za opisivanje uvjeta predmeta javnih nabavki ugovorni organ koristi tehničke specifikacije.

Kako je u konkretnom slučaju predmet javne nabavke usluge periodičnih ljekarskih pregeda zaposlenih u JP Elektroprivreda BiH d.d. Sarajevo, Podružnica Elektrodistribucija Sarajevo, te kako su u tenderskoj dokumentaciji navedeni svi zahtjevi i neophodne informacije o uslovima ugovora i postupcima dodjele ugovora, koji su ponuđačima dovoljni za pripremu ponuda na stvarno konkurentskoj osnovi, ovo sudsko vijeće zaključuje da je pravilna odluka tuženog kojom je odbio žalbu tužitelja. Naime, pravo je ugovornog organa da osim predmeta nabavke definiše i mjesto izvršenja nabavke koje je u skladu sa potrebama ugovornog organa. Navedenim postupanjem, ugovorni organ nije narušio konkurenciju imajući u vidu da u konkretnoj javnoj nabavci nije onemogućeno učešće ponuđačima koji nemaju sjedište na području grada Sarajeva, s obzirom da je u tenderskoj dokumentaciji

propisao da se ponuđači mogu udružiti u grupu ponuđača ili osnovati poslovnicu. Navedeno dodatno iz razloga jer ukoliko bi se kao mjesto izvršenja usluge prilagođavalo ponuđačima, umjesto ugovornom organu, isto dovelo do značajnih troškova za ugovorni organ, a što je suprotno principu ekonomičnosti i najefikasnijeg korištenja javnih sredstava.

Imajući u vidu navedeno ovo vijeće je utvrdilo da je ugovorni organ tendersku dokumentaciju sačinio u skladu sa Zakonom o javnim nabavkama, te da suprotno navodima tužitelja, nema povrede citiranog zakona.

U skladu sa navedenim i obzirom da su u osporenom rješenju sadržani valjani razlozi o činjenicama, koje u cijelosti uvažava i Sud, te obzirom da se osporeno rješenje temelji na pravilno utvrdjenom činjeničnom stanju, pravilnoj primjeni pravila postupka, koji je prethodio donošenju pobijanog konačnog upravnog akta i pravilnoj primjeni zakona, to je tužba tužitelja neosnovana, pa je u smislu odredbe člana 37. stav 1. i 2. Zakona o upravnim sporovima BiH odlučeno kao u dispozitivu presude.

ZAPISNIČAR
Azra Mušanović

PREDSJEDNIK VIJEĆA
S U D I J A
Maida Bikić